

Doodgewaande broer komt beurs geslagen op tv

Van een onze verslaggevers
Bunschoten

Ruim twee jaar lang heeft Iza Abazi uit Bunschoten met de gedachte geleefd dat zijn vader, moeder en broer in Kosovo waren omgekomen. Ze waren doodgeschoten door militairen van het Joegoslavische leger, zo meldden officiële bronnen van het Rode Kruis destijds.

Zelf woont de familie Abazi al weer vier jaar in Bunschoten. Het gezin - vader, moeder en drie kleine kinderen - vluchtte uit hun toen al door geweld verscheurd land. Het kwam in Nederland terecht en wachtte in asielcentra en de in Bunschoten toegewezen woning de procedure af. Nog maar kort geleden kreeg Abazi zijn verblijfsstatus waardoor het gezin, inmiddels uitgebreid met een kleintje van nu negen maanden, definitief in Nederland mag blijven.

Dagelijks volgt Abazi op alle televisiezers het nieuws uit Kosovo en Albanië. „En ik hoorde 'm hier gillen,” illustreert buurman Mike van de Beek de consternatie toen Abazi twee weken geleden op de Duitse televisie zijn doodgewaande broer Ramiz zag. Beurs geslagen door de milities van Milosevic, maar nog wel in leven. Hij zat in een vluchtelingenkamp in de buurt van Tirana.

Vriend

In de Leeuwerikstraat liepen de emoties hoog op. Door het weerzien van zijn broer kon Iza Abazi het leven nog maar nauwelijks aan en voor Mike van de Beek stond het besluit vast: we moeten die broer vinden en naar Nederland halen. „Hij woont vier jaar naast me en is een vriend van me geworden. Als er wat is, hij helpt me. Hij gaat voor het vuur voor me. En voor zulke vrienden doe je alles.”

Marianne de Haan komt ook regelmatig bij de Abazi's over de vloer om een helpend handje toe te steken. Vroeger was ze vrijwilligster voor VluchtelingenWerk; tegenwoordig helpt ze op haar eigen manier. Ook zij wilde Abazi helpen, kende Van de Beek niet, maar nog geen halve dag later hadden zij samen de werkgroep opgericht.

De in Hoorn wonende broer Adam Abazi, destijds ook gevlucht voor het geweld en inmiddels ook in het bezit van een verblijfsstatus, was bereid om naar Albanië te reizen. Het kostte de werkgroep geen moeite om in Bunschoten geld bijeen te krijgen zodat Adam korte tijd later met de trein naar Tirana afreisde.

Daar ontmoette hij in een vluchtelingenkamp inderdaad de broer van wie iedereen dacht dat hij gestorven was. Maar ook bleek hun moeder nog in leven. Vader was dood; kort geleden doodgeschoten. Ook ontdekte Adam Abazi dat nog enkele andere familieleden in kampen verbleven. Een derde broer met diens vrouw en een psychisch volkomen gekrenkt 13-jarig dochtertje en een schoonzus met een zieke baby van negen maanden die in leven blijft dankzij een infuus. Adam is nog steeds in Tirana; hij wacht op de missie uit Bunschoten.

Wrak

Maar daar in Bunschoten kan het gezin Abazi de gebeurtenissen niet meer aan. Het gezinsleven vergt het uiterste van de moeder en elke hulp van buiten is meer dan welkom en nodig. Vader Iza Abazi is van de sterke, stoere man van vier jaar geleden, toen hij naar Nederland kwam, verworpen tot 'een geraamte, een menselijk wrak', zoals buurman Van de Beek het noemt.

De werkgroep hoopt het gezin weer enige moed en vertrouwen te kunnen geven door in ieder geval moeder Abazi vanuit het vluchtelingenkamp in Albanië naar Nederland over te brengen. Het vanmorgen vertrokken transport is er in ieder geval op voorbereid, zoals Van de Beek en Bulut naar eigen zeggen op alles voorbereid zijn.

Geweldig

„Ik hoop toch zo dat het die twee jongens lukt,” zegt werkgroep lid Marianne de Haan, die er een traan niet bij kan onderdrukken. „Dat in ieder geval die moeder naar Bunschoten komt; dat Abazi zijn moeder weer ziet. Maar wat zou 'het toch geweldig zijn als het ook nog lukt om die andere familieleden naar hierte krijgen. Oh, wat zou dát geweldig zijn...”